

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

erit ad se: quoties volui congregare filios tuos quemadmodum
 auis nidum suū sub pennas, & noluisis. Ecce relinquit vobis do-
 mus vestra deserta. Dico autē vobis, qđ non videbitis me, donec
 venerit tēpus cū dicetis: Benedictus qui venit in nomie domini.

¶ CAPVT. XIII.

T accidit vt introierit in domū cuiusdam principis
 pharisæorū sabbato ad capiendū cibū, & ipsi obser-
 uabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat
 ante illū. Et respondens Iesus, dixit ad legisperitos & pharisæos
 dicens: Num licet sabbato sanare? At illi tacuerūt. Ipse vero ap-
 prehensum sanauit eum, ac dimisit. Et respōdens ad illos, dixit:
 Cuius vestrū asinus aut bos in puteū cadet, & non continuo ex-
 trahet illū die sabbati? Et non poterant ad hæc respōdere illi. Di-
 cebat autē & ad inuitatos parabolā intendens, quomodo primos
 accubit⁹ eligerēt dicēs ad illas: Cū inuitatus fueris ab aliq̄ ad nup-
 tias, ne accumbas in primo loco, ne forte honoratior te sit inuita-
 tus ab illo, & veniens, is qui te & illū vocauit, dicat tibi: da huic
 locū, & tunc incipias cū rubore extremū locum tenere. Quin pot-
 tius cū vocatus fueris, vade accumbe in nouissimo loco, vt cū ve-
 nerit qui te inuitauit, dicat tibi: Amice, ascende superius. tūc erit
 tibi gloria corā simūl discūbentibus, quia oīs qui se extollit, hu-
 miliabit: & qui se humiliat, extolletur. Dicebat autē & ei, qui se in-
 uitauerat: Cum facis prandiū, aut cœnā, noli vocare amicos tuos,
 neq; fratres tuos, neq; cognatos tuos, neq; vicinos diuites, nequā-
 do & ipsi te vicissim inuitent, ac rependatur tibi beneficiū. Imo

cū facis cōiuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, cæcos, & beatus eris: quia non pñt rependere tibi, rependēt enī tibi in resurrectiōe iustorū. Hęc cū audisset qdā de simul accūbentib⁹, dixit illi: Beatus q̄ comedit panē in regno dei. At ipse dixit ei: Homo qdā appauerat cœnā magnā, & vocauit mltos, misitq̄ seruū suū hora cœnæ vt diceret inuitatis: Venite, quia iam parata sunt oīa. Et cœperūt sīp̄ oēs excusare. Prim⁹ dixit ei: Villā emi, & necesse mihi ē exire, & videre illā. rogo te, habe me excusatū. Et alter dixit: Iuga bouē emi quinq̄, & eo ad pbandū illa. rogo te, habe me excusatū. Et alius dixit: Vxorē duxi, & ideo nō possum venire. Ac reuersus seruus, renūciauit hęc dño suo. Tūc iratus p̄ familias, dixit seruo suo: Exi cito in plateas & vicos ciuitatis & pauperes, ac debiles, claudosq̄ & cæcos iroduc huc. Et ait seruus: Dñe, factū est vt ipe rasi, & adhuc locus est. Et ait dñs seruo: Exi i vias & sepes, & cōpelle intrare, vt i pleat̄ dom⁹ mea. Dico enī vobis, qđ nemo viro rū illorū q̄ vocati sunt, gustabit cœnā meā. Ibant autē turbę multę cum eo, & cōuersus dixit ad illos: Si quis venit ad me, nec odit patrē suū, ac matrem, & vxorē, & filios, & fratres, & sorores: p̄ te rea autē & animā suā, nō potest meus esse discipulus. Et quisquis non baiulat crucē suā, & venit post me, non potest meus esse discipulus. Quis enī est ex vobis, qui velit turrim ædificare, quin prius sedens cōputet sumptus, an habeat quibus opus est ad perficiendū. ne postq̄ posuerit fundamentū, nec potuerit perficere, oēs qui viderint, incipiant illudere ei, dicentes: Hic homo cœpit ædificare, nec potuit consummare? Aut quis rex proficiscens vt

XXXI
 SECUNDVM.

cōmittat praeliū aduersus alterū regē, nōne sedens prius cogitat,
 an possit cū decē milibus occurrere ei, qui cum viginti milibus
 venit contra se? alioquin adhuc illo longe agente, legatione missa,
 petit ea quæ pacis sunt. Sic ergo om̄is ex vobis, qui nō renunciat
 omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Bonū
 est sal, si vero sal infatuatum fuerit, per quod condietur? Neq̄ in
 terrā, neq̄ in sterquiliniū vtile est: Foras projiciat illud. Qui ha-
 bet aures ad audiendum audiat.

¶ CAPVT. XV.

a Ccedebant autē ad eū om̄es publicani & peccatores,
 vt audirent illum. Et murmurabant pharisæi ac scri-
 bæ, dicentes: Hic peccatores recipit, ac cibū capit eū il-
 lis. Dicebat autē ad illos parabolā hanc, dicens: Quis ex vobis est
 homo qui habet centū oues, & si perdiderit vnā ex illis, nonne re-
 linquit nonagintanouē in deserto, & vadit ad illam quæ perierat,
 donec inueniat eā? Et cū inuenerit eā, imponit in humores suos
 gaudens, veniensq̄ domū conuocat amicos & vicinos, dicens il-
 lis: Gaudete mecū, qui inueni ouem meā quæ perierat. Dico vobis
 quod ita gaudiū erit in cœlo super vno peccatore resipiscen-
 te, magis q̄ super nonagintanouē iustis, qui non indigēt penitē-
 tia. Aut quæ mulier habens drachmas decē, si perdiderit drach-
 mā vnā, nō accendit lucernam, & verrit domū, queritq̄ diligen-
 ter, donec inueniat? Et cum inuenerit, conuocat amicas ac vicini-
 nas, dicens Gaudete mecū, quia inueni drachmam, quā perdidit
 ram. Ita dico vobis, gaudiū erit corā angelis dei super vno peccato-